

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ε. ΔΡΟΥΓΟΣ

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΔΟΓΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

Με τα Σοβιέτ και τη Ρωσία έχω διαχρονικό ερευνητικό και διεισδυτικό «έρωτα» 25 χρόνων...

Συμπλήρωσα μετά από αρκετά ενδελεχή έρευνά μου επί σχεδόν ένα χρόνο περίπου 220 συμπεράσματα και lessons learned για τις επιχειρήσεις των Ρώσων σε Ουκρανία και Συρία σε περίπου 28 επιμέρους τομείς (από πυρηνικά, μέχρι υβριδικά και χρήση μισθοφόρων).

Μελέτησα τεράστιο υλικό από διάφορες πηγές, ανοικτές και διαβαθμισμένες.

Οι συγκεκριμένες περιπτώσεις δείχνουν τις τάσεις της σύγχρονης ρωσικής πυρηνικής, συμβατικής, υβριδικής και ασύμμετρης στρατηγικής καθώς και της πιο σύγχρονης μορφής του δόγματος των ρωσικών ένοπλων δυνάμεων. Είναι μέρος της διαχρονικής σειράς εκατοντάδων συμπερασμάτων μου, που αποκαλώ, οι μελέτες μου "από τον Τουχατσέφσκι, τον Γιεγκόρωφ και τον Ζούκοφ, μέχρι τον Σεργκέι Αχρομέγιεφ, τον Ντιμίτρι Γιάζωφ, τον Νικόλαϊ Ογκαρκόφ, και από εκεί μέχρι Γιούρι Μπαλουγέφσκι, Νικόλαϊ Μακάρωφ και Βαλέρι Γκεράσιμωφ. Από τον στρατό του κομισάριου επί των στρατιωτικών του Τρότσκι, μέχρι τον στρατό του Πούτιν. Από τα σοβιέτ μέχρι τις τάσεις των πολυφασματικών υβριδικών επιχειρήσεων.

Να αναλύσουμε τα στοιχεία και όχι τα φληναφήματα του SPUTNIK και της Russia Today ή ανεδαφικά και ανυπόστατα άρθρα κάποιων άσχετων γεωρολόγων.

Ο Δρ. Αθανάσιος Ε. Δρούγος είναι διεθνολόγος και στρατηγικός αναλυτής, ειδικός σε θέματα διεθνούς ασφάλειας. Έχει δώσει διαλέξεις για παγκόσμια θέματα σε 55 κράτη που έχει επισκεφθεί. Είναι συγγραφέας εκατοντάδων άρθρων και μελετών για θέματα του πρώην Σοβιετικού χώρου, Μέσης Ανατολής, Ασίας, Αφρικής, τρομοκρατίας, ασύμμετρων απειλών, υβριδικού πολέμου, NATO και άλλα. Επί 23 χρόνια δίνει διαλέξεις σε Σχολές Πολέμου κρατών-μελών του NATO. Συχνότατα ομιλητής σε Ελληνικά και διεθνή ΜΜΕ, ενώ είναι διαχειριστής 3 ιστοσελίδων.

Με τον πρώην Σοβιετικό χώρο έχω ασχοληθεί πολλά χρόνια. Για την κατάσταση στην Ουκρανία και τις επεμβάσεις της Ρωσίας σε Κριμαία και Ντονμπάς έχω επισημάνει τις πολύπλευρες ανησυχίες μου.

Η ανάλυσή μου προφανώς πρέπει να βασίζεται, όχι στις προθέσεις ενός γεωπολιτικού παίχτη, αλλά στις πραγματικές του δυνατότητες. Το νησιωτικό σύμπλεγμα του Μαυρικού στον Ινδικό Ωκεανό μπορεί να έχει όλη την καλή πρόθεση να δημιουργήσει αυτοκρατορία, αλλά όμως δεν έχει δυνατότητες.

Ποιες λοιπόν δυνατότητες έχει η Ρωσία να προκαλέσει επιπλέον προβλήματα στους Ουκρανούς (εννοώ συμβατικές και εδώ εξαιρώ τις όποιες ασύμμετρες και υβριδικές);

Εφόσον η περίπτωση αυτή έχει συμβατική στρατιωτική διάσταση και μάλιστα, προ του γεγονότος ότι οι Ρώσοι και οι κατά τόπους πράκτορες και μαφιόζοι τους, επικαλούνται το αφήγημα της τάχα Ρωσικής στρατιωτικής ισχύος, ας εξετάσουμε τη στρατιωτική τους κατάσταση.

Αρχίζουμε προφανώς από τις παρατεταγμένες δυνάμεις και προχωρούμε στις παρατακτές.

■ Οι παρατεταγμένες Ρωσικές δυνάμεις στο Ουκρανικό μέτωπο δεν είναι παρά δύο μεραρχίες. Με άλλα λόγια, η Ρωσία, που ισχυρίζονται πολλοί ότι αποτελεί πόλο σε ένα πολυπολικό γεωπολιτικό σύστημα, μπορεί να διαθέσει μόνο δύο μεραρχίες για να καλύψει μέτωπο 900 περίπου χιλιομέτρων (από το Χάρκοβο μέχρι Ροστόφ ο Ντον). Συγκριτικά, το Ελληνικό Δ' ΣΣ (ανατολικά του Νέστου) διαθέτει περισσότερες

μεραρχίες και ταξιαρχίες για να καλύψει το πολύ μικρότερο μέτωπο του Έβρου (από το τριεθνές μέχρι το δέλτα του Έβρου). Η μια από τις δύο αυτές μεραρχίες βρίσκεται απέναντι από το Χάρκοβο και διαθέτει δύο συντάγματα μηχανοκίνητου πεζικού και ένα σύνταγμα αρμάτων. Η δεύτερη βρίσκεται απέναντι από το Ντονέτσκ και διαθέτει δύο συντάγματα μηχανοκίνητου πεζικού και δύο συντάγματα αρμάτων. Είναι ενδιαφέρον ότι οι δύο αυτές μεραρχίες ανήκουν σε διαφορετικές ανώτερες διοικήσεις (που έχουν μεταφερθεί από άλλες περιοχές), αλλά ας πούμε ότι αυτό δεν αποτελεί πρόβλημα... αν και η ανομοιογένεια στον στρατό της Ρωσίας είναι θέμα.

■ Απέναντι από τη Λευκορωσία υπάρχει μια μεραρχία με δύο συντάγματα μηχανοκίνητου πεζικού και ένα αρμάτων (πού, υποθέτουμε, αναμένει τη μεταστροφή της πολιτικής της χώρας αυτής υπέρ της Δύσης).

■ Απέναντι από τις Βαλτικές Δημοκρατίες η Ρωσία δεν παρατάσει μηχανοκίνητες δυνάμεις (προφανώς επειδή οι Ρώσοι, αντίθετα από τους Αμερικανούς αναλυτές της RAND, γνωρίζουν το έδαφος της περιοχής). Υπάρχουν δύο ταξιαρχίες μηχανοκίνητου πεζικού στην ευρύτερη περιοχή της Αγ. Πετρούπολης, που υπερασπίζονται την πόλη από δυτικά και βόρεια. Τέλος κοντά στα σύνορα της Εσθονίας υπάρχει η 76η Αεροκίνητη Μεραρχία, στο Πισκόβ, που αποτελεί τη δύναμη ταχείας επέμβασης των Ρώσων (τιμήματά της έχουν μεταφερθεί σε Τσετσενία-Αζοφική και στην υπό κατάληψη νότια Οσετία της Δημοκρατίας της Γεωργίας).

■ Άλλες μικρές δυνάμεις είναι ανεπτυγμένες στον Καύκασο.

Αυτές είναι οι παρατεταγμένες δυνάμεις έναντι της Δύσης. Οι παρατακτές περιλαμβάνουν και τη στρατηγική εφεδρεία που βρίσκεται στην ευρύτερη περιοχή της Μόσχας και αποτελείται από δύο μεραρχίες και δύο ανεξάρτητες ταξιαρχίες. Βέβαια υπάρχουν δυνάμεις και ανατολικά της Μόσχας, στον Κεντρικό και Ανατολικό Τομέα (δεν καταγράφω εδώ τώρα τις μονάδες αυτές). Η μεταφορά των δυνάμεων αυτών στη Δύση σε περίπτωση ανάγκης αποτέλεσε και αποτελεί κεντρικό πρόβλημα στο σχεδιασμό των Ρώσων/Σοβιετικών, η λύση του οποίου δεν ήταν/είναι εντυπωσιακή (αρκεί κάποιος να μελετήσει τις ντιρεκτίβες των στραταρχών Βοροσίλωφ και Μαλινόφσκι επί Σοβιέτ, του στρατάρχη Αχρομέγιεφ την εποχή της διάλυσης της Σοβιετίας, αλλά κυρίως του στρατηγού Γιούρι Μπαλουγιέφσκι επί Πούτιν) π. χ. προβλεπόταν παλαιότερα η μεταφορά ΜΟΝΟ έμψυχου υλικού από την Ανατολή, που θα εφοδιάζετο με υλικό (οχήματα και όπλα) αποθηκευμένο σε τεράστιες εκτάσεις κάπου στη δυτική περιοχή της χώρας (για την κατάσταση του οποίου κανείς δεν μπορούσε να εγγυηθεί). Να μην προσθέσω και την απόρρητη έκθεση του πρώην Αρχηγού των ρωσικών Ενόπλων Δυνάμεων στρατηγού Νικολάι Μακάρωφ του 2012. Άλλωστε στον Ψυχρό Πόλεμο το ΝΑΤΟ είχε εφαρμόσει από τον αείμνηστο στρατηγό Μπέρναρντ Ρότζερς ειδικά επιλεκτικά δόγματα όπως το AIRLAND BATTLE και το FOFA. Να διαβάζουμε, να αναλύουμε τις ειδικές πληροφορίες και να συνθέτουμε.

Η πραγματικότητα λοιπόν είναι διαφορετική από τα λεγόμενα αυτών που προβάλουν οι εδώ του Sputnik και του RT. Είναι η πραγματικότητα μιας χώρας που, με πολύ περιορισμένους πόρους, επιχειρεί να καλύψει μια τεράστια περιοχή και πολλαπλά μέτωπα στα οποία σιγοβράζουν φωτιές. Αυτός είναι και ο λόγος που ο Πούτιν επικαλείται συνεχώς τις πυρηνικές του δυνατότητες, διότι αντιλαμβάνεται την ανεπάρκειά του στο συμβατικό επίπεδο, κάτι που φαίνεται σε όλα τα διαδοχικά δόγματα της Μόσχας. Όμως η επίκληση των πυρηνικών είναι μια μπλόφα. Στην οποία ο αντίπαλος παίκτης μπορεί να υποπέσει, μπορεί όμως και να την "καλέσει" όπως λένε στις "αγορές"...

Ο πολύς κόσμος εντυπωσιάστηκε από τα πράσινα ανθρωπάκια της Κριμαίας, αγνοώντας ότι η συγκεκριμένη τακτική δεν είναι καν Ρωσικής επινοήσης. Είναι η τακτική που χρησιμοποίησαν οι Λιθουανοί για να αναλάβουν τον έλεγχο του λιμανιού της Κλάϊπεντα από τους Γάλλους, λίγο μετά τη λήξη του Α' ΠΠ.

Ο πολύς κόσμος δεν κάθεται να σκεφτεί τις συνθήκες κάτω από τις οποίες αποσπάστηκε η Κριμαία. Σε μια δηλαδή στιγμή που οι Ουκρανικές ένοπλες δυνάμεις και η αστυνομία ήταν επανδρωμένες με φιλορωσικά στελέχη της άθλιας και διεφθαρμένης διακυβέρνησης του Γιανουκόβιτς. Επρόκειτο για τα ίδια

άτομα που κακοποιούσαν με το χειρότερο δυνατό τρόπο τους διαδηλωτές του Μαϊντάν. Άτομα που διατήρησαν τη συνεργασία τους με τους Ρώσους και κατά τη διάρκεια του ξεσηκωμού, παρέχοντάς τους πληροφορίες και παρεμποδίζοντας τις επιχειρήσεις των Ουκρανών. Η παρουσία τέτοιων ατόμων ήταν και ο λόγος της ευρείας συμμετοχής των πολιτοφυλακών στον αγώνα αυτό. Αυτό δηλαδή που δεν έκανε η κρατική δομή το ανέλαβαν ιδιώτες.

Όταν οι Ουκρανοί μπόρεσαν να αναδιοργανωθούν έστω και σε μικρό βαθμό, οι επιτυχίες της Ρωσίας σταμάτησαν (με τη συνδρομή του ΝΑΤΟ, της Αυστραλίας, του Καναδά, των ΗΠΑ και της Πολωνίας). Δεν κατόρθωσε να καταλάβει τη Μαριούπολη και να δημιουργήσει συνεκτική περιοχή με την Κριμαία, γεγονός που συνιστά μεγάλη αποτυχία, διότι επιτρέπει στην Ουκρανία να διατηρεί έδαφος στην Αζοφική (λιμάνια του Μπερντιάνσκ και της Μαριούπολης). Δεν κατάφεραν να ανακαταλάβουν τις πόλεις Σλοβιάνσκ και Κραματόρσκ που τόσο μεγάλη σημασία έχουν τουλάχιστον σε ψυχολογικό επίπεδο. Και οι Ρωσικές επιχειρήσεις σταμάτησαν στο Ντεμπάλτσεβο.

Η αποχώρηση των Αμερικανών από την INF του 1987 και η ενδεχόμενη μη ανανέωση της START (για τους περιορισμούς στα στρατηγικά πυρηνικά όπλα) είναι κακό μαντάτο για τη Μόσχα. Η μπλόφα δεν θα δουλέψει για πολύ ακόμη. Αντίθετα απαιτείται πολλή προσοχή από τη μεριά του Κρεμλίνου, διότι τα έχουν κάνει ανάποδα. Πρώτα μια χώρα χτίζει οικονομικές και τεχνολογικές βάσεις και μετά παίζει τον "πόλο" ενός κάποιου πολυπολικού συστήματος. Με το δρόμο που έχουν πάρει, απλά θα ταλαιπωρήσουν τον λαό τους... και στο βάθος του δρόμου θα έχουν τεράστια προβλήματα, παρά τις όποιες εσωτερικές δυσχέρειες της Δύσης.

ΠΕΡΙ ΡΩΣΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΣΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΚΟΥΔΑΣ

Θα πρέπει να συνέλθουμε, γιατί θα βρεθούμε προ εκπλήξεων. "Τα λένε για να χαιρόνται" – λέει η ελληνική παροιμία. Ο σκοπός μας είναι να διακρίνουμε ανάμεσα στις προθέσεις της Ρωσίας και τις δυνατότητές της.

Οι περισσότεροι που γράφουν διάφορα άρθρα, μιλάνε για τις προθέσεις της Ρωσίας. Εμείς όμως εξετάζουμε τις πραγματικές δυνατότητές της, οι οποίες, αν υποθέσουμε ότι οι Ρώσοι είναι άνθρωποι, περιορίζονται, διότι οι ανθρώπινες δυνατότητες είναι περιορισμένες. Και το κάνουμε αυτό προκειμένου να μη μας πιάνει κορόιδα η πρωτοφανής ρωσική προπαγάνδα που στηρίζεται στα γνωστά σοβιετικά μοντέλα του παρελθόντος. Γιατί, άλλο τι θες, άλλο το τι μπορείς.

Η Ρωσική οικονομία έχει το μέγεθος της Ιταλικής, επομένως η Ρωσία συγκρίνεται με την Ιταλία, όχι με τις ΗΠΑ. Το ΑΕΠ των ΗΠΑ είναι υπερδεκαπλάσιο, οι στρατιωτικές τους δαπάνες είναι δεκαπλάσιες και το χάσμα μπορεί εύκολα να διευρυνθεί περαιτέρω,

διότι οι Ρωσικές στρατιωτικές δαπάνες αναλώνουν ήδη μεγαλύτερο ποσοστό του Ρωσικού κρατικού προϋπολογισμού απ' ό,τι οι Αμερικανικές. Παρόλο που η Ρωσία είναι πλούσια σε κρίσιμα αγαθά, δεν ελέγχει τις τιμές τους, διότι δεν ελέγχει τις αγορές. Επομένως η πτώση της τιμής του πετρελαίου για παράδειγμα, μείωσαν τα έσοδα του Ρωσικού προϋπολογισμού και επομένως τη δυνατότητα της Ρωσίας να πραγματοποιεί εξοπλισμούς, με γοργούς ρυθμούς.

Ταυτόχρονα, η στρατιωτική της δύναμη είναι πολύ περιορισμένη. Η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία μέσω των φιλωρωσικών και ρωσικών μονάδων τον Αύγουστο του 2014 έγινε από 8 τάγματα μόνο. Δεν ήταν επιτυχής, και για τις όποιες περιστασιακές επιτυχίες εκμεταλλεύτηκαν την κατάσταση διάλυσης την οποία είχε φέρει στη χώρα αυτή η ρωσόφιλη κυβέρνηση του Γιανουκόβιτς που εργαζόνταν για λογαριασμό αποκλειστικά των συμφερόντων της Μόσχας.

Σε ό,τι αφορά τον "υβριδικό πόλεμο", οι δυτικοί έχουν την πρωτοκαθεδρία και αυτό αποδεικνύεται από το πώς απέσπασαν την Ουκρανία μέσα από τα χέρια της Ρωσίας μέσω της Πορτοκαλί Επανάστασης (παρόμοια σε Σερβία - Γεωργία). Οι κινήσεις στις οποίες προέβη η Ρωσία στη συνέχεια, στην Κριμαία και στο Ντονμπάς, δεν εντυπωσιάζουν αυτούς που μελετούμε την ιστορία τέτοιων πολέμων. Πρόκειται για σπασμωδικές ενέργειες ενός "ηττημένου". Παραφράζοντας τον αείμνηστο "Γέρο της Δημοκρατίας" Γεώργιο Παπανδρέου, η Ρωσία έχασε την πολυκατοικία και κράτησε μόνο το ρετιρέ. Προς το παρόν, διότι ο πόλεμος συνεχίζεται... στην Ανατολική Ουκρανία (σε τμήματα των επαρχιών Ντόνετσκ και Λούγανσκ). Οι Αμερικανοί κατασκευάζουν βάσεις στη Ρουμανία και καλλιεργούν στενή στρατιωτική συνεργασία με τη Βουλγαρία και την Ελλάδα για κάποιο λόγο... Η έντονη αμερικανική παρουσία στα Βαλκάνια σε συνδυασμό με την προωθημένη ναυτική παρουσία του ΝΑΤΟ στη Μαύρη θάλασσα συγκλίνουν στο να ενισχύεται η αυξημένη ετοιμότητα των Δυτικών, λόγω της συνεχούς ρωσικής προκλητικότητας. Επειδή έπεται συνέχεια και θα χρησιμοποιηθούν στις μελλοντικές εξελίξεις στην Ουκρανία... δε θεωρώ σκόπιμο να αποκαλύψω λεπτομέρειες.

Άλλο θέμα, που συζητιέται, είναι το kill switch και οι εντοπιστικές δυνατότητες των Ρώσων. Αν εννοούν τη δυνατότητα της Ρωσίας να μπερδεύει τα GPS των εμπορικών πλοίων και των πολιτικών αεροπλάνων στη διάρκεια ασκήσεων όπως η ΖΑΡΑΔ (στη Δυτική Ρωσία και στη Λευκορωσία), απλά αναφέρω την ιστορία του Αμερικανού φορτηγατζή, ο οποίος, επειδή δεν ήθελε να ξέρει το αφεντικό του που πήγαινε, προμηθεύτηκε συσκευή παρεμβολών στο GPS. Όμως, η συσκευή του έκανε παρεμβολές και στο αεροδρόμιο του Newark, με αποτέλεσμα να συλληφθεί και να τιμωρηθεί. Εδώ μπορεί κανείς να διαβάσει την ιστορία: <https://www.cnet.com/news/truck-driver-has-gps-jammer-accidentally-jams-newark-airport/>

Τη συσκευή αυτή την προμηθεύτηκε με 100 δολάρια. Επομένως η Ρωσία δεν κατέχει κάποια υπερτε-

χνολογία, ούτε στις παρεμβολές, ούτε στον ολοσχερή κυβερνοπόλεμο, διότι είναι εύκολο να εντοπίσεις ένα χάκερ. Απλά το σημερινό καθεστώς της Ρωσίας έχει τον παλιανθρωπισμό να προστατεύει και μάλιστα να ενθαρρύνει επιθέσεις χάκερ και να παρεμβάλει στα πολιτικά GPS (γιατί τα στρατιωτικά μπορούν να αυτοπροστατευτούν). Δεν έχουμε λοιπόν να κάνουμε με κάποια τεχνολογικά υπερπροηγμένη δύναμη, αλλά απλά και μόνο με μαφία ενδεδυμένη ως κρατική οντότητα. Και, ο μόνος λόγος που δεν έχουν προσαχθεί σε Διεθνές Δικαστήριο είναι το ότι διαθέτουν πυρηνικά όπλα. Τίποτε άλλο.

Και λέμε "σημερινό" καθεστώς, διότι, κάνοντας ανάλυση, κοιτάμε και τη δημογραφία και τις μεταβολές στον πληθυσμό. Βλέπουμε λοιπόν ότι υπάρχει πολύ μεγάλη μετανάστευση Ρώσων από τη Ρωσία προς τη Δύση. Φτάνει το 7% του πληθυσμού. Η Ρωσία κατέχει την τρίτη θέση παγκοσμίως στο brain drain, μετά την Ινδία και το Μεξικό. Αυτό αντισταθμίζεται από τη μετανάστευση ΠΡΟΣ τη Ρωσία από τις, εν πολλοίς μουσουλμανικές, πρώην Σοβιετικές δημοκρατίες. Έτσι η Ρωσία είναι και η τρίτη χώρα παγκοσμίως με αλλογενή πληθυσμό, που φτάνει τα 11 εκατομμύρια ή περίπου το 8% του πληθυσμού.

Παρεμπιπτόντως, η Ρωσία απολάμβανε σημαντικού ύψους μεταναστευτικών εμβασμάτων, που μετά τα γεγονότα της Κριμαίας μειώθηκαν σε λιγότερο από το μισό (από 37 δις δολάρια στα 16,6 δις περίπου).

Επομένως η Ρωσία που ξέρουμε σήμερα, δεν είναι η Ρωσία του αύριο. Π. χ. το "ομόδοξο" θα μπορεί να παραλείπεται, καθώς η χώρα θα πρέπει να στεγάσει έναν διευρυνόμενο μουσουλμανικό πληθυσμό. Και η σχέση της Ρωσίας με μια χώρα όπως η Τουρκία, δε θα πρέπει να θεωρείται ανίερη. ...Υπάρχει βάθος που ακόμα δεν έχουμε δει...

Ξέροντας από τη δική μας εμπειρία από τους δικούς μας ομογενείς (που ήταν κυριολεκτικά αηδιασμένοι με τη λειτουργία, ή μάλλον τη δυσλειτουργία, του Ελληνικού κράτους), οι Ρώσοι μετανάστες θα γίνουν κοσμοπολίτες, χωρίς να χάσουν την αγάπη για την πατρίδα τους. Και για την πατρίδα τους θα επιδιώξουν πιο φιλελεύθερες και ανοικτές δομές και όχι Πουτινικές, μαφιόζικες μεθόδους... Λένε πολλοί ότι μια μεγάλη χώρα δεν μπορεί να κυβερνηθεί δημοκρατικά, γιατί η δημοκρατία έχει αυστηρά τοπικό χαρακτήρα. Ακόμη κι αν αυτό ήταν αληθινό, δεν ισχύει στην εποχή της πληροφορικής και των social media. Η πραγματική δύναμη των Δυτικών κοινωνιών βρίσκεται στην ανεκτικότητα τους και στις δυνατότητες που δίνουν στους ανθρώπους. Μπορεί αυτό να μη φαίνεται το ίδιο εντυπωσιακό με τον άλλον που πάει και σκοτώνει τίγρεις, αλλά τελικά είναι αυτό που θα τον στείλει να πάει να ταΐζει τίγρεις...

Μπορεί κάποιοι (είναι λογικό) να εντυπωσιάζονται από τη ρωσική αρκούδα, που για πολλούς είναι φοβερό ζώο. Όμως για άλλους, η αρκούδα είναι ζώακι για τα πανηγύρια. Εμείς, δυστυχώς για αυτούς, ανήκουμε στη δεύτερη κατηγορία.